MIC. # 9924 (RAB. 2145)

TESHUVAH BE-INYAN GILUAH BE-HOL HA-MO‘ED.

תשובה בענין גילוח בחול המועד.

ITALY: [18--]
ITALIAN SCRIPT

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

בית מסחר ספרים עתיקים והדשים
Dawid Fränkel דוד פרענקיל
LWÓW, SMOCZA 2 לבוב, סמאטשא 2

N. 1190

תשלום ארוכה ארץ על שדות חתום על „פלטי אלמוני"

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

אנא עשיתי לאור מן תבריא אלה פיה רבה ורוצה בבית אלהי. עיקר של בתורה ובהשלה
לתקן לשבר את פלרך אשר אלך בה לעבוד את ה' אלי. בתאחד בתוך בחסיל לבע בחכם חכל
באלם לע את אלי אבוך ושבלבו יפי שלבה ושלבה, ופה שאנה ירא כי בלעם בפלה להקמה ונר נקים
במלי. ובה עשים, ואשתותם רעשת מלא; ואחר עלה הרוחה שאחרון תבתה מ. ואותרה חב לבה
כי קיטקי? ושמ ויאחרו אותה של שתוב כי באה לרבבה כל לבה ובבהה כל רות, שבאקים נאלה שלבה.
יבבי בלא הם רבי מלב ומלוב אבסקו לבתיר בלות בחבת יקר לשר עלל כלר מלשים לם יאנים, אבר
ישאה אלוב קרל נבשנ חרב תב חורב בלשרת שבשוביים כי רבו בשבה בחסבחב בלאת לם לבשים אשר
כי לבה לרוש ולחקור חקו בלבך שלובה לתקן הבוש אב. שרל בלבה לקרבה ל בחלאבה תלאבה. כי ולבתקה
חל שן ותל אשתה בבאירה לשחור כל בסיקות ובקלים. ובבתך בוא אשרבה תרגים בלר בחלה לחבות אב.
בסבוה לתקן יתרגל לדרי תרגי שולם, ובתר שאתבאה קובלה של בתחיב. לרר עבירה שלאל. וסרל עבאר
בשן בלב לא לם שבחשה בתרי ברלשבה בבלעי. ל אחוה בקלי בראש באומן שמרל לתר שלל אשרבה ב
בולא בי נבאה בקלל ואתר. אר ביעי שרל ובי ולרבבה אר לאר תילם ואשתה ויחם לרבי תבר בלבבה ב
בלה ולא קבה בי שלרות תבבבה, ועבל ובקלקה ואחרה: בסו. בי בקר אבה לרבים בל באבינה ב
באב. אר שקל בתרי לבה בי אבא שבר בינבה לבה ולבה לאר בלבבה ל ולבה תבבבה בבלבה בבלבה ובבבה
לבבה ובבבה ובבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה
בבבבה בבבבה בב

צריכה ואמינא לכשל הכן צריך ולהבנך נקה בעוונך? ואם בלע תפתולשתה אחר תולעתה נשנשם כיון
שיורה חלא ובדקו בקל בחכמים, ולאו אינה ליה לבאי וברא כמא לאתר ר' אבא בשם לשרבין ת"ל בלה
ברך מן שמא לכל בתורה אלא קמי רביה אינה לשאל בלא ולה? ואף לדברי בלבן לתיר לתלמיד לתלוק
מל רבו ביום לוקא לרך חשא ותן ותלא בלתורת תלבי קלון בבגד הלכה לל לבהוב לעצמו ראובין אמר
שבם כנקל מותר אבל לבהוב מבם אז בוראה לאחרים כנקל רבו בחין אסור שבל ואם רבינא
שעשה תשבה בנון לאבי רב אש בוראה תבשם בול חשב תאתקיורא ותלא תבשנש בעלם
אם בכ וקו בלה בתוסם חשל בקולש ונרחיב תכתה טוענ
חלא לבורה בלבב לאבי רבו בקן ונשוא שנים בוא בראש ונם אז לא מל לשתו אל רגא ביל
מי רחב לבל שלא לאל לבוות ברבן נקרא חלתק ובלבי בשך בהם לבל בתחות תיל החב לאיגא
ובלרבינא שביה התב לרב אש בלאיתא רשם בהם
ולאתי שיתה לשבר מל לשתו בנתש ונאתריה בבירון תב שבוא אחר בתקום שביה לבוות
בתוך תחתון תלר ביותנקל תבל בנ שירו בלבוכית בתיזור תבלך בבתה בוחמות חלתי
לקן רבית בב חלר יש לקבוא רבה לליה בשיר נקל חתם ל רבי ברא רבתים בא לו ואם בם
סוף לברין בחלר בול תבל בוא לשתל בוחמת שבתקום שבבב בתוכלן לר שם אתריה קיים ליבול
בנ שירו בתוכם תחתון בוא ל ונברא רבה הוא שבל ובתלותה לי שלאיה ברוה לבל לם בוא
תב שתלינא דבר יבושב שבנם לבוא נקל תרבן נאל בלאתר ר נאל נותב ר בקבה בלאיה ב
בתתבון בב לבה עכן בשיר בתוך לו ורא לו בתקלו ובתושבם כוש שבל יובב לבות בתשבון
תשום שלם שבר עלו תרן שביה ראש לבי חבר ישבל ובלתיה שקבלה לבבי לקיבא אבלה ל
תבית בנל אחר לשקל ושר תבלה שורא לבבית בנבוך בבנל לבבב בנקל בבב בל אם
בהבם בלר בתקום א נקל תבנא שי אונב שבבב בנא שם לא שתב תבבב בראשון לא
לבר קשון ולא לבר נקל רבו נקרא שבל ולבי בבסקן לבן שבא ל בתקום אשר בבר ביה שם
בהבם בנקל נקרא בלתיה ולו בבסבם בוא בנבר תבבר ומיב ונקלבי תן תאתב בתלר ב תבב
בבל לשתי ליבא לבלבא ליה לבא לבבא לבורה בתבריה ואם אם בוא נקל בתוכם אין לבוותב
שם תבב בבלו של ראשון בלר שם שבב ולבן תיב בן בשאים נקל בתוכן ובשקוה לא לבלבא
ובתלר ל בבב שולל בבי אבן בבל הת בנקל תבבים נקרא רבן ואל אתר באותר לבל
בב לשתיבן בלורה בבאשונה בשתשב ישתלין או בבב יבלה אבל בתוכם ביום לא אינן
תלתב אין אינ לאן לא לא שובם שבתיך ובל ותב בטשב בבסק בה שבבל בבל ולור ב
ברשות נבובב בב נקל בלתר אם לבסקים תתן בבבל ונם ברשלם סובר בן שין לבבין ביל
בשובב ב"ל לתסבם בולך תבל ובל לבשב תבבלך ותבריקו בשאים ביב בנב ב"ל תבל באתור
תובבת בשובב בב בבסק ביב שלא נבן בלן ובשורב נל בבשיא שבל לנקרא רבן בבל בוא
בלר תבבר ומיב

לל בשלשב לבבא ב לאי בבבלה לבלובא לב הינא אל תלן בבל שלבר לבוא נקל תתן ב
בתבתב ותלן בוא נב סמב לבבבלבתב תבי שבל תשבם בתלך ונקלן שבלב תובלבן
שלים לשתוב בקלן בבוקם לם שב נקל בלבך ובתו שבבבב תבריקו בשובב בקבן בל לבבבן לשתוב
נקל בלר שלא סרב נקל בל בוראובן שבל ובבנבם לאב ים בב בבסקן לשבלתן תאל לאתור
רבן לבל בתבב בת נקרא אבקומם ואין לו תלם לשבב ותלן אתן לבבר בלאיתא בב בבבלא
לסבבלבן בל אבקומם רב ור חבינא לאתי הרוובן בב בתבב בת שבל ואין לב בבין נקל תבב
לבבבב בבסק לבבר בבלך אחר שבבבב בבקן נב לו שבוא בבר בורב לאיתר שבבבבתב בוראובן
ב בלבום ובקו שבתיב אם בבם בלבבים שבתבו לי שבשב תשבב בשלתא בבל בוראובן ב
בבתלן אל בבקן בבבבל.

ולא אבבבשב לא אבבבן ללא חב לב לבבא שבבבר לבובן בבבבב ובבקב שבל ב לבוסן בבלר
לבבר בבתלן בבבלב לבתא לן בבתבן בבב בבל ובבוסקים בב לבבבן אין לבורות בשבבן ובתו

אבל הלא כל מה שכתב הרב ז"ל אינו אלא מקרוב, אלא שאינו מקרוב אחר
לגורלא מרדכי בן יחזקאל ובאי מסקנא בירושלמי, ואם כן אינו אלא מנהג הרבים, כל זה
בספק ראוי לעשות, ולהרבות בהר כי לאו כל שכן אשרא מה שהיקל כי עם לכל חטא ועתה
לדבר הראוי בחכמה אל באלם, בני אדם אין שייך לדון אבריהם לדרך בקהל חלילה נגד לבבך של
עניים, גם בחברו הבדר יסך אותן בפ"ל לנו לתשוב בהיב ותהלרכן אר בדר ואם בקבר, ובהיה
אין אין לא לחש מרהה לעשות מקלחה שרהן ורחתו בדר בתה ואוב אר בלאבם ראש שם קולש
קיים בדלן ואתשרלה ובל הרתי אוצבין ומלון יתחדם אבריהם, ובל הבנים אי יקרשטינא, ואיתר
ושלוים ותצבים, ולוחים ואבם יוכב ובל עבי בתוברב לחיקו ביבוע ואל אם הרבי מלון ואבבין
בשבר בן הפסיל הבלרא לקרשטא הרב באולון בכל הפ' בכל, ואיך לא יבא לאיך לו ול בעלים
ובאבשרים שמן בתב ולוים ובן יתור בבבריים הפ' לקח בקתר בכל בן כיך? ושבי לב חדים
לבאי צורבא מרבנן לאון בל לבריו בתוב שתתא, ובריים בעלומים ראתלש בל שבוא לתמן בבר
תב שבוא אחור מלינא לקלקל לבשוב שבוא הב קולב הנבה מלב, ואיבי בקבר מלי לבראוב אל ה
בשרים ול בעלים אר לובים אל תורה נקב ברשב בלאר, בי יך חובדים ויך יתבלים ובבב בעבן בתה
לקב תבלל ובבא ביב הכל בל בלבר אסור שבשלם מובבב שבתבב בבבר שלא מלן שב לו לעלבב
רעב קולך בבבב ותב ותב תבתים בלא תלבו ובן, בי הלבר אסור עבל ואל לא לתסתבבא אתבבא
להבסק בבב לא עבן אולא בקתב לעבן בל בתוסבים קולב נבלה הקולתום ובלו בל עבן בב לאי
אבא לבבי בבב בבב לאסור לא תלבא לבבא ולבן לבבר בבלל, ובב אחר שבבר תלב בבראבן
אל ראשון בכל ובלאבבא בכל ס' ראל בבבב אסור בן תבבו בבבא לבבר ובבבו בתוסבים בלב
לאבל בבבר אבבן תובר ובן בבל ס' בובב ובלב, ואם לבבב חבבבקו שבלל בב ואובב לבקבא
תבבו אתבן, אבל בל שבוא ובל תתבן ובל לבבר בבלו בלב לבב בבבבא בבבבו בבבן ובן
בבלל בב באתבן בן בראשון. ובן בבבן אין לובר שבבב בבבר בבבב, אבל בבבבבים בבבבבים בבבבבים
לבבבב בבבבב

לאין להתיר בתרומה אלא מה שבנין מקבה בפתן ולא כולו, אבל מה שבנין כל ישראל וקבלו עליהם
אינו להתיר בכל שנין שבל ונבטלה לקבוא לקבין בשעה, כי הכל בלינו תבנין איסור לה שם מסיים
ובדור הוא; ורבנו אתשטרלה בשנין כיצד בהבנין ואנו בשעותיה אין לנו כח לעקור מלבני כיצד
ולא להוסיף עליהם כי אם להחזיר לתקנה ראשונה לעקר בכל ג' כולל) כמה כי אבל בלבדות כאלה נראה
לבדור הקרימת בשתש להבלל אינו כמה להתיר, לפא אינה כמה הרבה לאיסורית, אלא לדבר בסכנתו של ל
עיר א כל חכמי ישראל בכלל ונשים לה לדבר אבל איסורה בכל ישראל בעולם, ואם נמצא לאחר שאיסור
לא אינו שהה מוסכם אבל חכמי ישראל בכולם ג"כ רבים, ורבים גם תהיים, כמה אלה הוא בסוף שנים
המעשים לא יבא מבנא אי כמה שהל לדבר לשנות שבלל הוא לדבר שנתקלו בו חכמי ישראל
איסור לאמר מלבני בתחבון תאחר לדבר נבון בגד איסור בלבד בלבדבר בבל בלשלם בבשל ג' כ' מלל
לבד שנתקלו חכמי ישראל בלה אוסרים ובלה מתירים נבון מלבני באוסר שוב אין לנו שום כל בהיר
בשלם, וכן מתבל גם בהשל קבל, ובתב שול בסוף כ' כ' לבשבדוב חתתירים אין לבקל אבל באיסורה
לבבן כמו שתבואר בהבונה הרשבא ל"ל שבלל; ונם אצא לבה מלוא לכל ישראל לאיסור בלל לבבר
אבהשובתו מרתבה כ' מבל לבשבן הרבה לרישבתא לבהר בעלות בחבת שבל בחקות; ונם מבני מינן
בבשובתם שלל לאיסור בלל ובבבן בבנבות בטור כ' הקלא מבבלם לשבת שבל; בבבל שבל
ובשבא בהשל לבל בתורה לבהיר לריך שיהיה ריבל לשבת מה שבבלם לשבת שבל
באיסור, בתשבה לבל יחבן גבל, ואם לו אסרו בבל אלא לבהיר מה שנבון בו איסור בכל ישראל
ובל שבל בשותב לתקן נבבל ובל שבל, ובבלון שלבשבן מלבד שבוא לבה שנבבלם איסורו בכל
ישראל לאין לנו לבהיר בבל, בטשבם אחר ג"כ. ג' לנו לאוסרו לבייו תשלם שבל שלו בבי תבשא ל
לבשבו לבבל לבבר לבבר, נבא לתקיע בסבבדרן לבל כ' שבבלבל ל' לנו בלה לבה בשות לבל לבהיר בבורות
לבל. שבבל בם בבבבל שבל ואבל בתותן לאא יבשב אבשל, ואתה בבבן ישראל רבל ואם לתבלו תוב
שובר שבבל ואם אבבבבבל אבבל בבבל ואתה לבבר בבבל. בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל
בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל
בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל
בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל
בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל
בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל
בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל
בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל
בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל
בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל
בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל
בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל
בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל
בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל
בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל

בשל פורם מ' לאיש אל יגע ולחם עם בפונדיתם בתפ"ת בתקום שבתם שם בסבתם לאסור כל דבר
מאכל בשבת תקת ותתבר. אמר יתם הקדם לפני נברא מלך את בשבת. ונם כל בעם תברו בתפ"ת
ועל שוא כי מתסורו כל בהמנה לכר מאכל וכל אונם ובכתם מלך בנראם תבשלם. ועל אלם בנם
בתב בשם בתפ"ת כולל בלך בתורם לשמקם שבורם לבם היתר. שלן נאתר שנוסם נשב נם רוח וכל
מלך בלבדים מ בסבתם בנאת אין לם בתבר כאן שקבוים בקלתוכם ובו לתנלר תולתם ובתו שראתם
בשן ובטרבם בנתשן ובתבר ראוי לשרש ויבקש כתרם תב' ושב ורתאלן שבל; ולכן מנם לנלל;
ובתבר יבתם אותיות נל תבינם שברב בתתבר ובכב בתסיל כשל תמנכל שנכסם כמ טובים לת
רבם לשאות תבוקשן של לבוסם מ' לאשר ולקים תם שבתב לבתיר ילות בנן לתולם שנבתמת
בתשת תשום שתחם של תבנם שנלתנם לן. לבינם לבתחל תורם מלינם כי כן נאם בנולן. ונטעתם
אתם מ תבבתרים בלם ובנאים בתם ובתם מקקולים ובם תפרים את פרבלנם. ונם תשום לאין
לבתיר לבר בתתום. ונם בשבלות בלולת רבן לבתיר שבן בלנת לבים בן בלת תבנם ולבבל. ולנבתן
לנא אתבר לא לשבום קולם הרנל. איך לא ראם לם בתבינ בשן שבלן לאתקינוהם בינ לבתיר
בשם לתרי? בולאי אינ נסבר תחתת בלן ינן תבוראם לן לא לבל ולים תינם תורבא לנבנם אתרות
לא נכ תלולא רשלא קליבא תתבאר תלבר יוסף אותן בנבבים לתנלם עלבר. נם. בשבב לך לן
לבבל על לאתר בהם בשן שבונת בנא ובבונת שבר ותלולם מ סם רשם ובכ"ל מ"ם. הבל נבל
שבנ אלם לתר תתן ותינ נבר בתשלן ונתבא בקטנים בלילים את בתורם נולם ומותרים לם
תכן שאין תתם בתורם נתבאם ונתבא בשם תבתל שבל. ובבר נלנ לאין לבתיר לבר שינ לתוב
שבלום לן בתלל בשם בלבתב בשבן לתם לם בבשלי בתת מ' רבל מ"ם ה:
ובל תשום תקם ובנתן ובבשם בלתם בשם בנם בנא לותר שתשום שתם לשתשן בנם בתקם
בנא תתנבל ל בתקם עלתם בשבלם לבתיר בכלל אבל לבתיר באתם שבם לבנאם בלי אל שלא
בנם בשבן בלם רם לבר בתובר לתרי תשיקרת ובבן בן כל ישרל אסור אינ לתם לבתירן בלתובת
תשם לתסמם בסוק לן ל. ובלור תרבן לשלבת בלן בולאי סרב תלבת. ובל שאן לבתירן לבא באסר
תשום סמן ובריבות ובלתובת נב תלבר רשלם בל מ' קן שבראם בסתן. ומן בל של קולאן
לינ בן ל אבי בתלא שתא. ישן בלבן בלם בנא תיסל של בל ובשם ובסוסקים. ובבו תלבתות
בתלבם בבל תבלות תתלים לן בן ל בל שבלרן ונרם אן בתקינן תקם ובבנן לבר שאינ תתש
מ"ן לתורם ובשנ בלבר בישרא. ובתל אתרבם בל אתר ובאן לתקן לשנן אתר אם בנא ולנל מן
בראשונם בתבתם ותנן בבשות בלן בנ בן ולל בתבתם אבל לא בתלן בתנן אבל לא בבתם אינ
יבא לבנל לבבן אבי בשל בשבם שבלנן. ונרן בראשונם אן בתקינן של שינן ולנם תבם. ונם
בראבל תולם בל שבשנ אינסרן בבל בשלם בבראם תבשנם בראשונם שם. ואשן לבקבם של
רבינן בבשתן בשנם תבא לשאור שנן. ונשלם בבר בבת שבתנם לתלן בינשבם בטוב נשבם
ולנם לבר בתבם ולם בתתם בנם אינ ולנ בינ בשן בבנם שלן לתר לבראבל תבבשם.
לאינ לבן בל ולל לבשל לבר בל תבינן לתלבא בינ בנ ילם לבר לבראבל ולנ בינ בתלם לבתם
בתם בסבר בבקבם אן בם בתתונם לם בלבר בשבינ ל תתיתר ובל בם בינתן אבל בשבתם אינ
ובשנ בבל ישרל ובל ושלן אין לבנסם נתתן אין לבינ ובל שבל. ובבר נלנ לבן בנ יבא בבתנם
ובתתבם בתם שלנים ובשם לבבם לן בם שב. ובתב של בתבם בלנם בינבם בל שבנ לבנן
ולשבר לבבים לשבור תבן לתלר תלבת ולתבם תלבסרם ובשנ אסרן בבנ ישרל אין בל אתר
ובל לשבן ולתבן אבי בינ לבל בן בראשונם ובבל בשל בשבם שבלן נבן שבל;
ולבתם לם בבנבות בבן בבנם לבתר שבתבא לבי בתבם ובראבל בבתם שבם. בתב ל
אין בל בלבים בלבתם לבתם בבנבות בראשונם של בשנים ובל בתתם בבאים אתר
אין בת בתם לשנות ל בלבר בשן אבן לבל אבר לן ונבן ובתקינן ובבנן בבנינם בקלנים
ובלנים אבר בן לבשן אבשי שם ובל שבל. ובלבר בתלן בנלבם תבלב בלנבנן בבנן בבנ תשבר
בתלב ל תבשבר תבתבם. אין בל בבל לבבל לבבי בל תבינן אבבם. לבל תתן בתבתם ובבנן. ונם
בבם אם בראשונם אסרן אבם לבר לשנות אבם בבן בן לבבים אבשם שבם לבלים

תבא ולעתה נסדרתם לפניך ואיבה אינתן לשתות עפר;
כאן מקום לבאר כי אם כונת הכתוב בעבדם תגזור סיון ותגזור כי אם אינו מתרץ סיון לפורים. אין ביהת
לפניו בגזרה מבנה, ועוד שהרי שלשה הקדמה הכתוב באסר בתוך דברי ואל; ובשביל מקומות להרב תולה
לקיום כאם מרחוק סברא בלבד אל המקום בלי אופה בשפה לא תמיה אל תבא ס' בלי בעבור מ"ד
שביב רוצה לבטל לאחר מאבד נאמר לעת קיים כיום ל' לחרב ל"ל כי לא תבחרתה אלה עצי ואל לפרי בלי
אסרו לעת בחגת בלי אלא כבר לרל בשבוע תעוד ולוגר שבתי בפנאים ואל לא מעבר, ואם יביב
ועבה בחגת אל לקבא מקשרים נתעולים בכל, ואלא לעת מקלה בקל בחעבר לא עמבר, ואם יביב
בוא סבם רחום, ובתוך בתוכל בחלקי תעוד, ונתצא לרקמתם אלא לעת בלי אלא כבסו מעולים בשרים בלה
לב מקבבם אבם ולא מעולים בחתיבת פרל נקל לעבר ואבר מיתי נקבלו כל ישראל אלא לעת לקבא
בחגת ובעת לקבא בחגת שמח שנת. תגזר קורה בל אין לה ביטול, ואל לבר שבתון אבלי מון אחר
לפניו עבלל, ואחר שבעת ובמן בחגל לפרים בלי אלא מבר לל, ואל לבר לעבר מבר לעבר אחרת
לקבא חבתים בסבבם אלא לעת בגם לבבה בחרוב. בשאלבר כך ובל בטל תבטל. כי אם מקבה ע
שלחים לבר שבאסר בולל אלא לעת בחגת בלי אלא מבר לל, ובל בטל תבטל. כי אם מקבה ע
לבר שבאסר בולל אלא לעת בחגת בלי אלא מבר לל, ובל בטל תבטל. כי אם מקבה ע
שלחים לבר שבאסר בולל אלא לעת בחגת בלי אלא מבר לל, ובל בטל תבטל. כי אם מקבה ע
אחר לפניו. ובלי לאיסור לעת בחגת בלקבי מקי עבלל;
לבר שבאסר בולל אלא לעת בחגת בלי אלא מבר לל, ובל בטל תבטל. כי אם מקבה ע
ונם בחגבת בסם בבאי בלל בחגת בלל לבבר לל. שלבב שבחגבת אין מבבלים לעבר ונבבר
בשבת אל. אבל [illegible] לא בבלל. שבין ובל ובל אין לעת בחגים ובל ובחב ל
לבבר אחר לא אחר: תבל באחר שלבב נבים לבבר לל לבבר אחר לא אחר:
שלב אינב מבבב לבבר אבל אחרת בבקבב בבקבב שבלבב אלא בין לעבל, ובבבן בבל באבבר לבבר
אבבב בלבבב בבבבלבת בבבלבת תבבבר לב ובבבים בלבר לל בלבים שבבבבבר בבלת תבבבים בל ישראל
לבבב בבב, ובבבן בל נבר ובבר ובל תבבב ובבבר לבבן בבל בבבבבבים שבבבן מבבל בבבר ובבבר
לבבב בבבבבבב, בבבבל ובל אבבבב בלבבים שבבבל לבבים בל ישראל לבבל, ובל לבל בבבב
מבבבל בבל לבבן בל ס' בבב לבבן לבבר לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר
לבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר בבבבבבר

חוות יאיר סי' קפ"ג כתב"ל אם מצוה בר ישראל בחיי המלכות תמן אין תקנה אז גלוי אין לחוש כלל תחוש
ביוסף וקלל שם לגלי מה יהיה ולא תורתינו וכו' עכ"ל, וקי"ל דאין לדון דבר מה שבאו אסור מלאכת תשוב תשב
שבעה ל' רעה יצאו, להא אבל תשוב מקום נמצא אין אין רשאים לעשות מלכה בלבד בלבד, מלתלמיד בסנהדרין לך עמ'
לאחרו חבריו יתוה ולא הבטל ון וכו', ולכתב כל אלו בסי' תק"ז שבאה לתשלה:

ונ"ל פלוא ראיה מהרי"ו טעם לחלה לחברי מאותר שלכל כל בעשתים מלוגים שמתקלים לבריר בלון שאנו
מלשנים ונתבטל בן. ע"ז כ"ב טעם כתוב לדיין מצוה שבא יתי לן כאותם ל"ל בחסה עלוים על הרבואה ובמן
של בתים, ובוא מ"ש בעל ראשית חכמה בשער היראה מ"ל יתי שעשבר על לא מורין לה ונוגע לפה שיבנס לתשלה
לשורר מלא בלי שבל, ובבר תוכרת מלבני הרמ"ם ר"ש שבן שבן לתשלה שכל בשבר שלהקבה בראת שבר בלאן
לאתסור אבל אבלבר בחסקן שלמקנה לאבשל מוחים) ל"ל לאן לן אלבר. בתשנה ובגלחול בחשבן שבל.

פלאת הלוחא, כון שכל נקלי ישראל בכוב בכן ונרגאנין כם תלבשבן שלחרן ראש הנולה של ערבה ואיטליא אין
לשת בחבר נרשבת לבוש בחרש ז הוכחת מלבני לבנתנין ר"ש אב. ס' ל' ומלבני הרשבא ז"ל בבר בשובה רק
ל"ל בכל שורת בלן אם שנם בחוסקים בא' ל"ל אוסר ל"ל מהיר אם עלב בא' נלל בחבה ומן ויצת שתים
בולנים אחרון כן לבחתיר כן לבמן שבל, ונם רשלם חסים לשבן לשון בתשו' ל' ס' שב) ובכ' בכלל שלבדין של
בקלן שבב חבה ישרים בולנים אחר סברת מל חבתי ישראל בקלנים שבקלתונ לא לבל אלא נם לאונם
שבתינם כן, ובחתיר בוא לבה נשאר בסברת שתשב לחלש לבבר לחוב מלתי ל' לתי בנלם

ולתנן לא הבינאת לחוקה ולאם נם נצר חבאל לחרות בבאים, ולתנן כל ישראל שתשו נראה ולא נילקן של
לבריאל לבבר בחיסורים בכל רתה, ראני לבם לחבתי ישראל לבריעין יתל בלם, לאנן שלם לאנ בחבאן. נון
שתיב בל נאה בלי מתלחת טעמי.

ראשון לחשבן שמרה, ל"ל אה בחבם בלבוהנו לעבל נחשוב בכ חיב בלי תבא לסנבלבן שבינה לתשלה
ובבירשלתי בן לבנם לבבר בחלבה אה בלן אחי לאחר חיבה חיב בלי, ובחתו בחבבות לבן יבל
תבבוא לא לנלתא בשבוה, ובחתי שבבם בשנב בכל ס' אלל ס' בן, ובן לשבה בראבא בבאל בס; ועכן של
בחותה ישרים ס' מקנה:

אם ל' בלל בלבי סודרים, ובחב בן בן לבתלתא לבשקיא תלבנן לבי עבר לבי שבלה תבוה תשתבין
לה, ובן בבם בבן שם סם בל, ואם בם לבבי נבבלן בל שבן בב בסוב מבל תבית בבל ובבה
אב ואיראם של רשב בלאת בי שת לשבות לס תבים בתורם, ובתבות בקולת תבלות אבירים, קולת
לבם, קולת לבם, בב בל אחרים ובובשבינבם תבה אבבים תלולבה ובל תאבן לבמינן שם בנלים בבבבה
ותבן בלבבינבר בולנב ובחבתה בתחבינת ובל, ואין לן בבבתם בלל בל בבה ובולא ובולא תורם לבבינ
בתם שאסרו חבתים בבלא שבל, ואב בבבבן בב חיב בלי. לבא בתב בבלבם בל של תבלבים ל
שולים שבבם בולא בתלל בבבי סודרים, ובן בבם בשנב בס' בבל, ונם תבלים בשורל בבבב בבל
בי שאתר לחבתים שאין תובל לבתבת אבבבבבא בינ חיב בלי שבל, ולבן תיב לבי שרבב לבבל לבתי
נבבת חבתי בתשנב ובבלחול.

ונשל בא שבינ שחבינא את בבבים לבי תולה בבל, ובחב בבי בבבשתי בבל בל בחבינא את בבבם
לבי תולה בשם בבין בלי שבל, ובב לאן לשבום שבינם של בבבת, ים שבן בא בב בבבבה אחבת
לבשבן אינם בלולם לשבבה תבבן ובבבבה שבן, בי לי בבבים לבבר בשבין בלבן ל' אבות בלבי בבבא ל
שבבא לבבי בבבבשם נם בב ולבה תורם בל א' ואל בבלן בבבלבם לבם שאינם נם תבלה חסילות ולבבר סבם
בבל יבאי ס' ותשבב שבן תבבן בנבבים אחר לשבר בחבתבים בבבר בב? ולאן אינם בלאים בבב שבלם
תבשב, ובתבן לבל, ובבב תשם יבולם לבתבן שבבם בל שבן בב, ובל בחבות לשבתם בבבר חבל ובל, ובבבת
לבם ישראל שבשבן בב בל א' ואל תם שבבתבן? ושל שבן בב שבלם יבם תם שבאתבן חבתים בל תבים שבבבן
ובל, בן בלא בחב בב בל, שבלתבשבן בל סילבן בבלי אם אבר בבבת אסרת שבל, אבל לא תשב שבבבן
בחבב אם אבר אסרת בתבת, ושל שבלי אחר בחבב בחבבב בלבב לבל בבלי ראב לבן חבר חבאים)
ואם אינם לאינם לא תלת חסילות לם בבבבן בבבר בב בבבר בבלר בבבבבה בבבבבב

ישראל אחים אם תראה לאדם קשה בתוכו שבא תשבה ותשבו לפניו אם אתה אל קרוב
אבר פלוא מוא בתאור בנשל הדבא בהזובהו לכה לתשן כי לעינים ולינין לכל תי שתנשא
לאתר שה אתלוך ינלל בתה לכיכים בשל בנאב ובתל אשר נעב אלים כלכם לבשבר ולהברתם תלם ב
בתלין תרון בפטרטים שאין הכל בקיאים בתשובה בצאת, ובלבים בשמקין את בהתוקין אשר בלור
לא לכיבים הכל לשתר בעיקין בתסרין בכן אל ישראל ואתל בתלין כל ברותות בשולם לא יגיו
אמנם תתקנתא, ואין מן בראי לשתר תתי בצא לבורא בתה אשר לא ישרום באבות בראשונים ובתאלה
את בהבטם, ובכל אם לא סים יתהיו מהם לגל עכל; ובל זוא סבתם ראשי לבל מלך תאים ובטל צלם לשתר
ל בלבים ובאתר באבינים אלת סברם אינ רואה זוא טשם לאלם איסור לבותה, ולהלות בתסרון ל ב
קלר ישבן בתאתר בבתרב לבר בם פוא תבה. ין בזוגא אל תן בתאמים. פוא אין כבר מבקש
תתלבואנים לבלתנ מלכן בטוב לכן ברב לאבל אה נשטר תו תבתים בנלאים; וקרוב לבריב
בלה תצאתי ראיתי בבקב סלבר בתלך שלבתר לתשב בשבר ל בלבל שלבשם לשלא בתורה אשר
ערוך לל. ושל בל טשם לתצאה לי. ין ילוב. כי יבר לב באלה רב תנשרין ואל באלה בילר ורוקב
לל מלכן בטוב בילר תאבה ולטשם לבקל לשבת באלה ביין ילל ולאתר לרב טוב ושבה לו בלבר
בבבר. אמנם בשבר בילבל בבלאת אשר אנתנ תרוכים לשתוב ל קול בבל. בי בלל בקב אסר לו
בלב בשתים אל וסבל בתרותים. בלא תאבבת בקטור. ולא לבתים בתתוקים. ולא תבום שבלב
ותתלבב נבשבת בשבל בקרב בלאת, בם תבום שבאתר קנאת ל בבאום בראתר בי.
תבלת סולבים בסרים בשתם בילא תטא תאסו, ובאתת בילא בשלבת, ובלקנים בבראב תבבב
ובים בתבבה מתקיבת שבקבל לל לאסתן ל נתים שבב בבבה לקבות בלם בשם ל ולשלבן שבב
מל, ובלבלו תבלבתם, של אשר תשבל תתשן בלבן בן בשתים לבנשבה לבן שבתב בן נבבב
תנבה אלבם ובל לבב אבבבבם, שבבם בשלבא ובלבן בבל אתן:

בשבל שבשבים
אלבם אלבים

Jewish Theological Seminary of America
LIBRARY

04048

(1)